

Sygn. akt I. Co. 152/17

Postanowienie

Dnia 1 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Emilia Tylawska**

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2019 r. w Żaganiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Barbary Toczyskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą "Profit Plus" Barbara Toczyska z siedzibą w Żaganiu**

przeciwko dłużnikowi **Małgorzacie Wrzeńskiej**

o wyjawienie majątku

w przedmiocie wniosków wierzycielki o podjęcie zawieszonego postępowania i zmianę podstawy zawieszenia postępowania z art. 177 § 1 pkt 6 na art. 177 § 1 pkt 3 kpc

postanawia:

wnioski wierzycielki oddalić.

Uzasadnienie:

Wierzycielka Barbara Toczyska prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą "Profit Plus" Barbara Toczyska z siedzibą w Żaganiu wystąpiła z wnioskiem o nakazanie wyjawienia majątku przeciwko dłużniczce Małgorzacie Wrzeńskiej. Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2018 r. Sąd – po uprzednim bezskutecznym wezwaniu pełnomocnika wierzycielki do wskazania aktualnego adresu zamieszkania dłużniczki – zawiesił postępowanie w sprawie.

W dniu 15 marca 2019 r. wierzycielka za pośrednictwem pełnomocnika procesowego złożyła wniosek o podjęcie zawieszonego postępowania i zmianę podstawy zawieszenia postępowania z art. 177 § 1 pkt 6 na art. 177 § 1 pkt 3 kpc.

Wierzycielka wносиła zatem o podjęcie zawieszonego postępowania i jego ponowne zawieszenie w oparciu o wnioskowaną podstawę prawną.

Uzasadniając przedmiotowy wniosek podniosła, iż wnioskodawczyni w przedmiotowej sprawie celem wykonania zobowiązania Sądu dotyczącego wskazania aktualnego adresu zamieszkania dłużniczki, wystąpiła niezwłocznie do Wydziału Udostępniania Danych w Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA z wnioskiem o udzielenie stosownej informacji. Podniosła, iż rozpatrywanie wniosków złożonych do tego organu administracji publicznej aktualnie jest procesem długotrwałym i trwa średnio ok. 12 miesięcy. Stwierdziła, iż dalsze postępowanie w

sprawie jest zależne od decyzji organu w zakresie wyrażenia zgody na udostępnienie danych, których w inny sposób wnioskodawczyni ustalić nie jest w stanie. Stwierdzono, że wnioskodawczyni nie ma żadnego wpływu na to, kiedy nastąpi zakończenie postępowania administracyjnego poprzez wydanie decyzji i udzielenie stosownej informacji, w związku z czym nie powinna ponosić negatywnych konsekwencji istnienia zaległości w organie administracji publicznej. Wskazała, że taką negatywną konsekwencją byłoby umorzenie na podstawie art. 182 § 1 kpc postępowania o nakazanie dłużniczce wyjawienia majątku zawieszonego w oparciu o art. 177 § 1 pkt 6. Oświadczyła, że nie jest tak, że wnioskodawczyni pozostała bezczynna i nie wykonała zarządzenia Sądu, gdyż podjęła wszelkie niezbędne czynności, aby uczynić zadość zobowiązaniu Sądu. Stwierdziła, że obecnie postępowanie sądowe nie może się toczyć, gdyż wciąż toczy się postępowanie administracyjne.

W pierwszym rzędzie podkreślenia wymaga, iż zupełnie rozbieżne z faktami są wskazania pełnomocnika wnioskodawczyni co do tego, iż ta nie była bezczynna i podjęła wszelkie możliwe starania występując z wnioskiem o udzielenie informacji do Wydziału Udostępniania Danych w Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA. Zobowiązanie do wskazania aktualnego adresu dłużniczki zostało bowiem doręczone pełnomocnikowi wierzycielki w dniu 23 maja 2018 r. W przedmiotowym zobowiązaniu określono termin 14 dni – na jego wskazanie, a tym samym termin ten skończył się z upływem 6 czerwca 2018 r. Wierzycielka nie wnosiła o jego wydłużenie. W określonym terminie nie zwróciła się z wnioskiem, na którym opiera żądanie wniosków wrażeń w piśmie z dnia 15 marca 2019 r. Do tego pisma załączono wniosek skierowany do Wydziału Udostępniania Danych w Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA datowany na 16.08.2018 r. wraz z dowodem jego nadania w dniu 20.08.2018 r.

W kontekście powyższego twierdzenia jakoby wierzycielka „niezwłocznie” podjęła starania w kierunku uczynienia zadość zobowiązaniu Sądu – są – jak wskazano – zupełnie nieuzasadnione.

W odniesieniu do meritum stwierdzenia wymaga, iż postępowanie w przedmiocie wyjawienia majątku – co oczywiste - nie może toczyć się bez udziału dłużniczki. To, że jej dane aktualne adresowe winna podać wierzycielka wnosząca wniosek zostało już wskazane, w niezaskarżonym zresztą postanowieniu w przedmiocie zawieszenia postępowania. Sąd wzywając do wskazania tych danych nie określił sposobu ich pozyskania. Ustalenia wierzycielki w tym zakresie nie muszą i de facto nie powinny się ograniczać do zasięgnięcia informacji dot. tych danych poprzez złożenie wniosku Wydziału Udostępniania Danych w Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA, w kontekście wskazania, iż w bazie Pesel Sąd takich aktualnych danych nie ujawniono. Wierzycielka powołała się na brak innych możliwości, przy czym nie wskazała nawet, iż dokonywała w jakichkolwiek inny sposób bezpośrednich ustaleń w tym zakresie.

Podstawa zawieszenia wskazana w postanowieniu z dnia 27 czerwca 2018 r. rzeczywiście istniała w dacie jego wydania. Wierzycielka nie usunęła nadal przeszkody, stanowiącej podstawę zawieszenia.

Sąd przy tym ponownie zweryfikował te dane w bazie Pesel Sad i brak wśród nich aktualnego adresu stałego bądź czasowego pobytu dłużniczki.

Ostatecznie wskazania też wymaga, iż negatywne następstwo w postaci ewentualnego umorzenia postępowania po upływie roku od daty jego zawieszenia – nie pozbawia wierzycielki jego ponownego zainicjowania postępowania w przedmiocie wyjawienia majątku – w razie pozytywnych ustaleń co do miejsca zamieszkania dłużniczki pozwalającego ustalić nie tylko wyłączną właściwość Sądu ale , ale i merytorycznie rozpoznać wniosek i przedsięwziąć niezbędne czynności w sprawie, uwarunkowane możliwością skutecznego wezwania dłużniczki.

W tych okolicznościach Sąd nie stwierdził podstaw do podjęcia zawieszonego postępowania i jego ponownego zawieszenia w oparciu o odmienną podstawę.

Za zgodność z oryginałem
Żagań, dnia 15 KWI 2019
Starszy sędzią rejonowy
podpis.....
Elżbieta Kitala

POUCZENIE

1. O ile ustawa nie stanowi inaczej na postanowienie kończące postępowanie stronom służy zażalenie.
2. Na ile postanowienie służy zażalenie tylko w przypadkach wyraźnie w ustawie wskazanych
3. Zażalenie wnosi się do Sądu, który wyda zaskarżone postanowienie lub zarządzenie.
4. Jeśli ustawa nakazuje doręczenie odpisu postanowienia termin do wniesienia zażalenia liczy się od daty doręczenia. Wynosi on siedem dni. Zażalenie wniesione po upływie terminu nie będzie przyjęte.
5. Zażalenie na niesłuszne aresztowanie można wnosić w każdym stadium sprawy niezależnie od jakichkolwiek terminów, można je wnosić także bezpośrednio do Sądu odwoławczego.
6. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba, że nowy adres jest Sądowi znany.

